

[Ole Bjørn Kraft.]

har faaet en Form, som tilfredsstillter de principielle Krav, vi maa stille til denne Lov. Jeg skal ikke forlænge Debatten her i Tinget, men henvise til de Betragtninger, som vi i Betænkningen har gjort gældende, og anbefale de Medlemmer, der nærer den samme Opfattelse som vi, at undlade at stemme, naar Lovforslaget nu kommer til Afstemning her i Salen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 84 Stemmer, idet 28 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en den 24. Januar 1935 i Berlin undertegnet dansk-tysk Overenskomst vedrørende den gensidige Vareudveksling med dertil hørende Slutprotokol.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3996; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1453).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Forslaget til Beslutning sattes til Forhandling.

Ordføreren (Alsing Andersen): Det nedsatte Udvalg har haft et Samraad med Udenrigsministeren og har herunder modtaget en Række Oplysninger om Enkeltheder, som omfattes af den paagældende Handelsoverenskomst. Efter dette Samraad kan et Flertal, bestaaende af Repræsentanter for Venstre, Det radikale Venstre og Socialdemokratiet, anbefale Forslaget til Rigsdagsbeslutning til Vedtagelse. Jeg skal tillade mig paa dette Flertals Vegne at anbefale Forslaget.

Drachmann: Mit Partis Stilling til dette Forslag er jo allerede givet ved vor Stilling til det tilsvarende Forslag i Fjor. Af principielle Grunde, af Grunde, som vi gjorde Rede for i Fjor, og som bestaar uforandret i Aar, afholder vi os fra at stemme. En Sag som denne har saa vidtrækkende Følger, gaar saa dybt, har i og for sig saa

lidet direkte at gøre med Lovgivningsmagten, at man, hvis man alligevel ønsker Rigsdagens Medansvar, maa finde sig i, saaledes som vi ofte har krævet det, paa et tidligere Stadium at drage Rigsdagen med ind i Arbejdet. Vi ønsker kun en god og lykkelig Udvikling af vort Handelsforhold med Tyskland; der er i vor Stilling ingen som helst Demonstration. Hvis jeg skulde sige noget om de videre Perspektiver i denne Sag, skulde det kun være en Beklagelse af, at de tre demokratiske Partier, der her i denne Sal paa et noget sent Tidspunkt fører aktiv Handelspolitik, ikke tidligere har lyttet til vore Anvisninger i denne Retning. Vi staar nu over for et Tyskland, der eksporterer eller har eksporteret hertil for 140 Mill. Rm. Da vi rejste vore Krav om en forretningsmæssig Optræden over for Tyskland for at opnaa en Forbedring af Handelsforholdet med dette Land, var den tyske Import hertil 500 à 600 Mill. Kr. Enhver kan se, at det havde været Basis for en heldigere Afslutning af en Overenskomst end det Minimum, Importen nu er svundet ind til.

Vi kan, idet vi henviser til de Krav, vi rejste, tage vor Stilling med saa meget større Sindsro. Og naar vi nu tager den Stilling, vi gør, er den Faktor, som jeg straks skal komme til, medvirkende hertil. Som man vil erindre, er Traktaten i Virkeligheden allerede for længst traadt i Kraft. Det eneste, der ikke er traadt i Kraft, er, saa vidt jeg ved, Hovedsagen i Overenskomsten: Bestemmelsen om de saakaldte blandede Udvalg, der bl. a. skal fastslaa Priserne. Der er paa dette Omraade ved at udvikle sig et farligt Prisdiktatur fra tysk Side, og jeg henstiller til Regeringen, at man, saa snart det er gør ligt, faar disse blandede Udvalg til at træde i Funktion, saaledes at denne Udvikling ikke bliver fortsat til Skade for danske Prisinteresser.

Jeg kan ikke slutte mine Betragtninger over denne Sag uden at komme ind paa Venstres Stilling til den Sag, vi behandler, og til den Handelspolitik, der i det hele føres. Det vil erindres, at man fra Partiet Venstres Side gennem dets Ordfører i Toldsager og handelspolitiske Sager, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, Gang paa Gang har fastslaaet, at Venstre ikke ønskede Valutacentralen opretholdt, i hvert Fald kun for saa vidt angaar handelspolitiske Varer. Alle Varer, der kunde tænkes at have beskyttelsesmæssig Karakter, maatte holdes uden for en Regulering. Ud fra disse Synspunkter har Venstre ogsaa bekæmpet Valutacentralen. Jeg fremhæver dette, fordi denne Traktat, saa lidet omfattende den er, saa